

Så jeg undrer mig meget over, at Enhedslisten nu kritiserer ved at sætte den velkendte plade om, at det er så svært, og at der ingen penge er, på. Det er jo ikke rigtigt. Den offentlige sektors udvikling økonomisk set er sket i kommuner og amter, mens vi i denne omgang har haft den borgerlige regering.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hvis regeringen virkelig flyttede penge til de svageste områder til at sikre, at man der kunne have et godt serviceniveau, ville vi også synes, at det var en god del af udligningsreformen.

Kl. 12.00

Men problemet er jo, at man siger, at pengene skal gå til privatforbrug i stedet for til det hårdt tiltrængte offentlige forbrug. Jeg vil bare gerne høre: Hvad er Venstres argument for, at borgerne ikke demokratisk må beslutte, at de gerne vil have, at der er lidt flere voksne til at tage sig af børnene? For der er jo sket en enorm vækst i antallet af børnehavepladser og vuggestuepladser i Danmark, og derfor er antallet af børn pr. voksen steget. Og mange vil altså gerne have, at der er lidt flere voksne til at tage sig af børnene. Tilsvarende omkring ældre er der jo mange, der gerne vil have, at der er tid til hjemmehjælp lidt oftere, at man ikke kun får gjort rent hver 3. uge, og at man kan komme i bad lidt oftere end hver 14. dag osv. Jeg kan ikke forstå, hvorfor borgerne ikke skal have lov til at bestemme det, og at pengene skal gå til skattelettelser, så de, der i forvejen har, kan købe sig et fjernsyn eller en udenlandsrejse mere.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu er det jo et virkelighedsfjernt billede, fru Line Barfod tegner af det her. Det er jo ikke rigtigt. Det er sådan set indregnet i den kommunale økonomi og de økonomiaftaler, der er. Vi ved godt, at de borgere er der, og vi ved godt, at de ældre er der, sådan er det, og det er ikke udligningsreformen, der skal løse den sag.

Den skal løses på sigt, så kommunerne har råd til at give de ydelser til borgerne, der skal til. Vi laver en indfasningsordning over nogle år, sådan at vi ikke får de store udsving i den kommunale økonomi. Det er ganske fornuftigt, og det er ikke et spørgsmål om, at pengene ikke må bruges til det, de skal. De bliver brugt til det, de skal bruges til over tid. Nu har vi en indfasningsperiode, der sikrer, at økonomien er i balance.

Så det er et falsk billede, fru Line Barfod tegner, det er en udligningsreform, der har en god profil. Jeg forstår godt, det er svært at kritisere, og derfor skal man ud i den der sang om, at folk har det svært, og at der ingen er, der kommer i bad osv., som er ret virkelighedsfjern. Vi har hørt den før, og vi får den sikkert at høre flere gange i dag.

Formanden:

Der er to mere, der har bedt om korte bemærkninger, og dem tager vi, inden vi holder frokost-pause. Så er det fru Jytte Wittrock for en kort bemærkning til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Nu kan jeg høre, at hr. Leif Mikkelsen er meget optaget af virkelighedens verden. Virkelighedens verden, f.eks. på Lolland, er, at den kommunale udligning ikke kan give en løsning for Lolland, som ikke fortsat vil være på overførselsindkomst. Det er ikke det, man ønsker på Lolland.

Så jeg spørger bare hr. Leif Mikkelsen: Hvordan kan det være, at ambitionsniveauet for regeringen og aftalepartnerne har været så lavt, at man ikke har kunnet finde en løsning, der også har kunnet klare problemet på Lolland, et meget kendt problem? Vi har snakket om det i al den tid, jeg i hvert fald har været herinde.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Spørgeren har fuldstændig ret i, at Lolland er et særligt problem og et vanskeligt område, der har det svært og har haft det svært i flere år. Det, der er virkeligheden, er jo, at hvis man i en udligningsreform skulle løse det, så skal der udlignes så voldsomt, at det ville være uhensigtsmæssigt. Derfor er der stadig væk afsat midler til en særordning.

Der er jo den baggrund med hensyn til Lolland, som i øvrigt har henvendt sig til Indenrigs- og Sundhedsministeriet, at Lolland selv kunne have meget stor interesse i at blive en af dem, der kan få en langsigtet aftale med en særordning, sådan at de hvert år i en periode er sikker på at få tilført øgede midler, som gør, at de forhåbentlig kan blive mere selv bærende og få skabt mere gang i økonomien og udviklingen, så de ikke skal leve på overførselsindkomst, som fru Jytte Wittrock siger. Det er jeg helt enig i.